

מסורת הש"ס

(א) כחוטות: (ב) ס, נסתר
הפסוק מותרים למד לו.
(ג) נלקח עבד, (ד) נבחרות
(ה) שבת (ז, ט, י) (ו) שני
רש"י כחוטות, ד"ה כחוטות
לפ"ק, (ז) רש"י מ"ז,
(ח) ונכנס מו"ק ימות לו,
ד"ה הלכות.

הנהגות הב"ח

(א) בבשרה אומנין ישראל
לכל יומיהם של נחמדי:
(ב) גבי רב אשי אמר
(לעולם חיה לך תחת)
וה"ה חס"ד, לא גרם
לזה וכן משמע בפ"ק
שלפנינו: (ג) ש"י ד"ה
כחוטות מותרים
ברבנות ד"ה כל וכו'
וה"ה חס"ד: (ד) ד"ה לא
הפסוק וכו' ומהמחמדין
העשיר למלך ישראל
זה וכו' ואע"ג דקא ידע
ליה לא עובד כוכבים
ל"ה נסח וה"ה ישראל פ"ק
ל"ה דמיה: (ה) ד"ה עול
וכי עול תחתי משמע כל-
ותחתה הו' נחמדי: (ו) ד"ה
אלי וכו' וכו' וכו'
ד"ה חס"ד, לא גרם
לזה וכן משמע בפ"ק
שלפנינו: (ז) רש"י ד"ה
כחוטות מותרים
ברבנות ד"ה כל וכו'
וה"ה חס"ד: (ח) ד"ה לא
הפסוק וכו' ומהמחמדין
העשיר למלך ישראל
זה וכו' ואע"ג דקא ידע
ליה לא עובד כוכבים
ל"ה נסח וה"ה ישראל פ"ק
ל"ה דמיה: (ט) ד"ה עול
וכי עול תחתי משמע כל-
ותחתה הו' נחמדי: (י) ד"ה
אלי וכו' וכו' וכו'

מוקף רש"י

ברקום. מלך מלכות
כחוטות. ונחמדין כ"ו.
אסורות.
לנפילן. דלשם כח
אסורה כחוטות (שם).

השובר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

עא.

עין משפט
בר מצוה

צו א מ"י פ"ח מהל'
אסוריה בילה הלכה ט
פסג לארין קנה טושיע
ה"ה פ"י ז פ"י י:
צו ב מ"י פ"ח מהל'
מחללות אסורות
הלכה כ פסג לארין קנה
טושיע י"ד פ"י קלל פסג
ז:
צו ג מ"י פ"ח מהל'
ועין בהשגות ונכסף
משה פסג שם טושיע שם
פסג ה:
ק ד ה מ"י פ"ח מהל'
שם פסג ו:
קא ו מ"י פ"ח מהל'
שם פסג ז:
קב ו מ"י פ"ח מהל'
מ"ה הלכה יד פסג
פסג פס טושיע ח"פ פ"י
קד פסג ז בהג"ה:

ורמיניה עיר שבבשורה ברקום. וא"ת דלמא הוה מירי לאמר
גמר המלחמה דלא י"ש להם פנאי וי"ל דמשמע בכל
ענין אפי' קודם גמר המלחמה: דא"ל דמ"א א"א א"א
אומר מלכתי מן העויר. פ"י רש"י משום רבינו יוחנן דכ"ה הכי

מותר משום דמ"י לנפילן כוונתו
העולר וא"כ כי נמי יהיב העולר
כוכבים י"ן לעולר לאו שלמות דשרל
קא עבדי ומשום שר' (י) כי ה"ה
נונה אלכ כי א"ל עול תחתי משמע
הלשון היה תחתי במקומו וכל מה
דיהיב כלילי יהיב ישראל דמי דה"ה
מקומו הוה כפ"ה ול"י דא"כ פשיטא
דמלכתי מן העולר דשרי כיון דמירי
דיכול לנפילן לכן נ"ל שישאל ח"ב
למלך י"ן (נכסף) מ"י שר' כי א"ל
מלכתי מן העולר משום דמשמע
ה"ה קא פלג ארזו צמה שמוכל
אלכ אינו מצווה לו לפרוע י"ן נסך
ולכן שר' אפי' לא מ"י לנפילן כוונתו
אלא כיון נסך ואפילו הקדים לו
דינר ואמר לעיל (דף פג:) דאסור
גבי פועלים לעיל לה דהתם היינו
טעמא משום דהוה מקדים לו דינר
בשכר שיתן מיין נסך לפועלים אלכ
הכא קא"ל שילקוטו במעות א"ל יוכל
הלכך לא חשיב כפרע (ס) י"ן מיין
נסך אלכ כי א"ל עול תחתי הוה כמו
שאר' פרע למלך תחתי כמו שא"ל
חייב לו י"ן ונמלא פורע חובו מיין
נסך ואפילו לא הקדים דינר אסור
מטעם דפירשתי: אמר אסור
משיכה בעובד כוכבים קונה תרע
דהני פירשתי פירשתי אהר"ה
וא"ה הדרי בהו. אומר ר"י דאין זה
עיקר הטעם אלא משום דלמחמדי
סביר כ"י יוחנן דלמר מעות קונות
ודרש לעמיתך ככסף לעובד כוכבים
במשיכה כדלמר בבבורות (דף יג:) ושם

ומה שצ"ח ראה מפרשני דפרסאי אין זה כ"א אמללל בעלמא
שמונה אבותיהם מן הפסיקים שאינם חחרים אחר המשיכה ש"מ
שך הדין: פירשתי דורונו וא"ה הדרי בהו. אלמא קננהו
במשיכה ל"א ממשיכה הגאונים מי שיש לו כור חסות כ"י (י) פ"י בקונ'י
זה עיקר דלישנא קמא קני במתנה הוה והוה צ"ל לומר דמשיכה קונה
במתנה וממכר ואור"י דאפי' למ"ד אינה קונה כר כ"א כמקור ה"ה
כגון דלישנא קמא אלכ במתנה ומתנה דלישנא קמא כ"ע מודו דקני
במשיכה או בהגנה: ר"ב אשי אמר משיכה בעובד כוכבים אינה
קונה. לא לדיחויא בעלמא קאמר רב אשי הכי אלכ לפי האמת
דלמחמדי במתנה בבבורות פ"ק (ז) דקאמר רב אשי מדרישא
משיכה אינה קונה סיפא נמי משיכה אינה קונה אלמא הכי ק"ל לרב
אשי הלכך צ"ל במתנה דרב אשי לעולם אימנא לך פיר' דאע"ג דרב
אשי בתרא הוה לית הלכתא כוחיה בנאי אלכ קי"ל כחמיה דלמר
משיכה בעובד כוכבים קונה דק"ל כ"י יוחנן דפרשתי והלכה כר"י

יוחנן לגבי רש"ל ופולגנא (ס) ה"ה דר' יוחנן פ"ק אהב (ב"מ מ:) ר' יוחנן סבר מעות קונות דבר תורה וא"כ לדידיה דרשין לעמיתך ככסף
ולעובד כוכבים במשיכה ורש"ל סבר משיכה מפורשת מן התורה בישראל וא"כ דרשין לעמיתך במשיכה ולעובד כוכבים ככסף והכי מוכח
בבבורות והלכך משיכה בעובד כוכבים קונה כ"י יוחנן ואע"ג דרבא קאמר התם פ' הובב קרא ומתניתין מקייע לרש"ל לא משום דק"ל
לרבא כרש"ל אלכ מ"י לא קש"ל ר' יוחנן דרבי יוחנן דמי להו שפיר דפ"י התם ומדע דהכי הוה דפ"י דלא משום דרבא סבר כרש"ל
קאמר הכי שר' רבא גושיה פסק פ"ק החולץ (יבמות לו.) ושם (כרש"ל לגבי ר' יוחנן בתלת וחסדי להו התם אלכ בעלמא בכל המקומות
הלכה כ"י יוחנן וא"ה היה סובר רבא כרש"ל צה"ה דמשיכה מפורשת מן התורה א"כ ה"ל למחשבה התם וליכא למימר דלא חש למחשבה
משום דמתניתין מקייע ליה לרש"ל דהא צה"ה תלת דקחשיב התם איכא דמנחא כוחיה דרש"ל ואפי' קחשיב לה התם אלכ ודאי סבר
כ"י יוחנן צה"ה דמעות קונות בישראל א"כ לעובד כוכבים במשיכה דפ"י א"כ המקנה צה"ה לעובד כוכבים כדי לפטורה מן הבבורות לר'י
שימשה העובד כוכבים ובכ"י כ"י בלא כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה אינה קונה בעובד כוכבים אלכ כסף דאין הלכה כ"י יוחנן אלכ
כרש"ל משום דרבא ס"ל כוחיה פ' הובב מדקאמר קרא ומתניתין מקייע ליה לרש"ל וכי חמא א"כ אמאי לא חשיב לה בהחולץ בהדי
הנהו תלת צ"ל משום דהיה דהובב משיכה קונה קא"ל רש"ל פ' שני (ס) בשמיה דר' אשעריא ופ"י החולץ אינו זוכר אלכ הנהו דקאמר
רש"ל משמיה דנפשיה דה"ה לא קא חשיב מילתא דישנא לשמיה מתחילה ועד סוף דפ"י השוחט (חולין דף טו:) משום דשמיה דל"י סבא
אמר רבי שמעון בן לקיש (והרורה לחוש לדברי רש"י ור"ה המקנה צה"ה במה לעובד כוכבים לפטורה מן הבבורות מן המקנה דל"י סבא
כסף וגם משיכה בעובד כוכבים כמשיכה או לרשותו של עובד כוכבים שהוא שלו וא"ל ל"י רשות לעובד כוכבים מקנה לו הישראל חדר
בביתו והעובד כוכבים יעול ויפתח דבחי קני ליה לרשות דלמר גענין פ' הורק (דף עו:) ומיחוד ומפתח וא"כ ימשוך העובד כוכבים
בהמה לאתו מדר ובבבורות פ"ק (דף ג.) פליגי אמוראי מה לר'י שיקנה העובד כוכבים מן הבהמה איכא מ"ד שצריך שיקנה דבר ששואה
אוחה ערפה ואיכא מ"ד אפי' אונו וגרלה להחמיר ולהקנות לעובד כוכבים דבר ששואה אוחה ערפה כגון היראה הרשע מן הבהמה או מן
העובד כוכבים מעוברת אמנם א"ל שיתן העובד כוכבים מזה הרשע והיראה אלכ כ"י שיקנס צפרותה ואע"פ שיהיה יומל כפליס אפי' א"ל
אין לחוש משום ביטול מקח שא"ל סבא שישאל גמר ואקני לעובד כוכבים כדי להפטר מן (ס) הבהמה: שיקרלו וזו מצינוהו והדר
בבב"ס. פירוש אלכ לעולם משיכה בעובד כוכבים קונה דפ"י והקשה ר"ת כיון דמשיכה בעובד כוכבים קונה א"ל כן מעות
אינם קונות וא"ל כן מה היה מועיל המעות שהיו נותנים מתחלה מ"מ הו' י"ן נסך ברשותו של ישראל מיד שנגע בו ועדין
אינו של עובד כוכבים עד שימשיכו כיון דמשיכה קונה ולא מעות ומיד שנגע בו העובד כוכבים נעשה י"ן נסך ברשות
ישראל

